

Anonimizirana različica

Prevod

C-86/19 - 1

Zadeva C-86/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

6. februar 2019

Predložitveno sodišče:

Juzgado de lo Mercantil n.º 9 de Barcelona (Španija)

Datum predložitvene odločbe:

3. december 2018

Tožeča stranka/vlagateljica pritožbe:

SL

Tožena stranka/nasprotna stranka v pritožbenem postopku:

Vueling Airlines SA

Juzgado de lo Mercantil n.º 9 de Barcelona

[...] (ni prevedeno) [podatki o sodišču]

Področje: ostale tožbe na področju prevoza

[...] (ni prevedeno) [navedba strank postopka]

**SKLEP O PREDLOŽITVI VPRAŠANJA ZA PREDHODNO ODLOČANJE
SODIŠČU EVROPSKE UNIJE**

[...] (ni prevedeno)

Kraj: Barcelona

Datum: 3. december 2018

DEJANSKO STANJE

SL

PRVIČ. Predložitveno sodišče je 11. decembra 2017 v odločanje prejelo tožbo [...] (ni prevedeno) na plačilo zneska, ki jo je oseba SL vložila zoper letalsko družbo VUELING AIRLINES, od katere zahteva plačilo 1131 PPČ (kar ustreza 1400 EUR) za premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki ji je nastala, ker je bil med letom iz Ibizе v Fuerteventuro z vmesnim postankom v Barceloni, izvedenim 18. septembra 2017, za katerega je od tožene stranke kupila vozovnico, izgubljen njen kovček, ki doslej ni bil najden.

DRUGIČ. Tožena stranka izgubo kovčka priznava, vendar nasprotuje plačilu zahtevanega zneska in kot nadomestilo za nastalo premoženjsko in nepremoženjsko škodo ponuja le 250 EUR, in sicer zato, ker tožeča stranka ni opisala vsebine kovčka, ni predložila računov, s katerimi bi bilo mogoče dokazati njeno vrednost ter vrednost predmetov in stvari, ki jih je morala kupiti, da bi jo nadomestila, in ni navedla, koliko kilogramov je prenašala v kovčku; vsi ti podatki pa so po njenem mnenju potrebni, da bi se lahko izplačala največja možna odškodnina iz člena 22(2) Montrealske konvencije (v nadaljevanju: MK).

TRETIČ. Ker nobena od strank ni predlagala izvedbe obravnave, je bil spor zrel za odločitev.

ČETRTIČ. [...] (ni prevedeno) Glede na to, da sodna praksa na tem področju ni enotna, [...] (ni prevedeno) se mi poraja dvom, ali je treba največjo možno odškodnino v višini 1131 PPČ iz členov 17(2) in 22(2) Montrealske konvencije vselej in v vsakem primeru priznati že, če se dokaže, da je bila prtljaga izgubljena, ker gre za primer, ki je med naštetimi v omenjenih določbah najbolj resen, ne da bi potnik moral dokazati katero koli drugo dodatno dejstvo, ali pa se največja možna odškodnina lahko prizna le, če potnik s kakršnim koli pravno dopustnim sredstvom dokaže, kaj je bilo v kovčku, kolikšna je bila vrednost te vsebine – na primer s predložitvijo računov za te osebne predmete in stvari ter za izdelke, ki jih je moral kupiti, da bi izgubljene nadomestil –, koliko kilogramov je v njem prenašal, oziroma – za oceno nepremoženjske škode – ali je do izgube prtljage prišlo med letom tja ali med letom nazaj, kar so dejavniki, ki jih sodišče upošteva pri odmeri višine odškodnine.

PETIČ. Zato je bil s sklepom z dne 24. oktobra 2018 postopek prekinjen, sprejetje sodbe pa odloženo. [...] (ni prevedeno)

Medtem ko tožeča stranka navaja, da zaradi dvomov, ki se pojavljajo pri razlagi členov 17(2) in 22(2) Montrealske konvencije in zaradi katerih se v zvezi s tem sprejemajo različne in protislovne sodbe, podpira predložitve vprašanja za predhodno odločanje Sodišču, pa tožena družba predložitvi vprašanja nasprotuje. Meni, da je besedilo predpisa Skupnosti jasno in nedvoumno ter da pomeni znesek 1131 PPČ največjo možno odškodnino, ki jo kot tako sodišče zato lahko prilagodi glede na dane okoliščine, in sicer tudi v primeru izgube prtljage.

OBRAZLOŽITEV

PRVIČ. Člen 234 prečiščene različice Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti (Amsterdam, 2. oktober 1997) določa: „Sodišče je pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede:

- 1.1. razlage te pogodbe;
- 1.2. veljavnosti in razlage aktov institucij Skupnosti in ECB;
- 1.3. razlage statotov organov, ustanovljenih z aktom Sveta, kolikor je v teh statutih to predvideno.

Kadar se takšno vprašanje postavi kateremu koli sodišču države članice in če to sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo, lahko to vprašanje predloži v odločanje Sodišču.

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, je to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču.“

DRUGIČ. V skladu s Pojasnilom o predlogih nacionalnih sodišč za sprejem predhodnih odločb (2005/C 143/01, Uradni list Evropske unije, 11. junij 2005) bi se morali ti predložiti:

- 1) ko je postopek zrel za odločanje;
- 2) ko se vprašanje, predloženo Sodišču Evropske unije, nanaša na razlago pravila prava Skupnosti.

TRETIČ. V tem primeru se vprašanja, ki se postavljajo, nanašajo na razlago členov 17(2) in 22 Montrealske konvencije z dne 28. maja 1999 o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz [...] (ni prevedeno).

Člen 17(2) določa ureditev kvaziobjektivne civilne odgovornosti za škodo, nastalo v primeru uničenja, izgube oddane prtljage ali škode na njej, in sicer tako:

„Prevoznik je odgovoren za škodo v primeru uničenja ali izgube oddane prtljage ali škode na njej le pod pogojem, da je do dogodka, ki je povzročil uničenje, izgubo ali škodo, prišlo na letalu ali v času, ko je bil za oddano prtljago odgovoren prevoznik. Vendar pa prevoznik ni odgovoren, če in kolikor je škoda posledica notranje napake ali kakovosti ali napake prtljage.“

Kot protiutež za to kvaziobjektivno odgovornost prevoznika je v členu 22(2) Montrealske konvencije določena največja možna odškodnina, ki velja za oddano in neoddano prtljago in ki za vsakega potnika znaša 1131 PPČ, in sicer tako:

„2. Pri prevozu prtljage je odgovornost prevoznika v primeru uničenja, izgube, škode ali zamude omejena na 1000 posebnih pravic črpanja (po posodobitvi 1131 PPČ) za vsakega potnika, razen če potnik v času izročitve oddane prtljage

prevozniku ne poda posebne izjave o interesu za dostavo v namembni kraj in, če se to zahteva, ne plača dodatnega zneska.

V navedenem primeru bo prevoznik odgovoren za plačilo vsote do zneska, navedenega v izjavi, razen če dokaže, da je znesek iz izjave večji od dejanskega interesa potnika za dostavo v namembni kraj.“

Ta omejitev prav tako ne velja v primeru, „če potnik v času izročitve oddane prtljage prevozniku [poda] posebn[o] izjav[o] o interesu za dostavo v namembni kraj in, če se to zahteva, [...] plača dodat[en] znes[ek]“ (člen 22(2) Montrealske konvencije), in v primeru dejanja ali opustitve, ki jo prevoznik ali njegovi uslužbenci ali pooblaščenici storijo z naklepom ali eventualnim naklepom (člen 22(5) MK).

ČETRTIČ. Dejansko stanje, ki je podlaga za ta postopek, je tako:

Oseba SL [...] (ni prevedeno) je od letalske družbe VUELING AIRLINES kupila letalsko vozovnico za let na dan 18. septembra 2017 iz Ibize v Fuerteventuro z vmesnim postankom v Barceloni.

[...] (ni prevedeno)

Po oddaji prtljage je let potekal normalno. Vendar je tožena stranka ob prihodu na namembno letališče ugotovila, da njen kovček ni prispel, zaradi [...] (ni prevedeno) česar je vložila ustrezno reklamacijo v zvezi s prtljago.

Tožeča stranka je po izteku ustreznega obdobja, v katerem tožena letalska družba kovčka ni našla, 11. decembra 2017 vložila tožbo zoper družbo VUELING, od katere zaradi izgube prtljage zahteva plačilo največje možne odškodnine v znesku 1131 PPČ, ker naj bi šlo za primer, ki je od teh, določenih v členu 22(2) MK, najbolj resen.

Tožena letalska družba tožbi nasprotuje. Čeprav priznava, da prtljaga tožeče stranke še ni bila najdena, zavrača plačilo največje možne odškodnine in tožeči stranki za premoženjsko in nepremoženjsko škodo, nastalo zaradi izgube prtljage, ponuja le 250 EUR. V svoji vlogi nasprotovanje plačilu [...] (ni prevedeno) 1131 PPČ utemeljuje s tem, da tožeča stranka ni opisala vsebine kovčka in ni izkazala njene vrednosti, ker ni predložila dokazil o stroških, ki jih je imela zaradi nadomestitve teh predmetov, ter ni navedla, koliko kilogramov je prenašala v kovčku; vsi ti podatki pa so po njenem mnenju potrebni, da bi se lahko priznala največja možna odškodnina.

PETIČ. Stališči obeh strank v tem sporu sta pravzaprav ponazoritev neenotnosti pravne doktrine glede razlage členov 17(2) in 22(2) Montrealske konvencije. Medtem ko nekatera sodišča štejejo, da se največja možna odškodnina v višini 1131 PPČ prizna, če se dokaže objektivna predpostavka izgube prtljage, ne da bi moral potnik izkazati kakršno koli drugo dejstvo, ker bi šlo za *probatio diabolica*, [...] (ni prevedeno), pa druga menijo, da izguba kovčka sama po sebi ne zadostuje

za priznanje zneska 1131 PPČ, saj ta pomeni največjo možno odškodnino, katere višino mora sodišče prilagoditi glede na različne dejavnike, pri čemer je obveznost potnika, da utemelji in dokaže to, da vrednost predmetov v kovčku ali predmetov, ki jih je moral kupiti, da bi te nadomestil, presega ta najvišji znesek, ali teža prtljage v kilogramih ali to, ali je do izgube prišlo pri letu tja ali nazaj.

ŠESTIČ. Na podlagi teh preudarkov se Sodišču Evropske Unije v Luxembourg predloži to vprašanje:

6.1. Ali je razlaga, ki jo španska sodišča izvajamo v zvezi s členoma 17(2) in 22(2) Montrealske konvencije z dne 28. maja 1999, v skladu s pravom Unije, oziroma, natančneje, ali je pravilno, da se v primeru dokazane izgube kovčka ne prizna največja možna odškodnina v višini 1131 PPČ, temveč se za priznanje tega zneska od potnika zahteva, da sestavi seznam osebnih predmetov in stvari, ki jih je imel v kovčku, in predloži račune, iz katerih je razvidna njihova vrednost in vrednost predmetov, ki jih je moral kupiti, da bi nadomestil izgubljene, in na podlagi katerih je mogoče predpostavljati, da njihova vrednost dejansko presega to največjo možno odškodnino, oziroma – če to ni podano – se presojujejo drugi dejavniki, kot so teža kovčka v kilogramih ali to, ali je do izgube prišlo na letu tja ali na letu nazaj.

[...] (ni prevedeno)

IZREK

SKLEP: Sodišču Evropske unije se predloži to vprašanje:

1.- Ali mora letalska družba v primeru dokazane izgube kovčka zato, ker gre za primer, ki je med primeri iz členov 17(2) in 22(2) Montrealske konvencije z dne 28. maja 1999 najbolj resen, potniku največjo možno odškodnino v višini 1131 PPČ izplačati vselej in v vsakem primeru ali pa gre za največjo možno odškodnino, katere višino lahko tudi [...] (ni prevedeno) v primeru izgube kovčka sodišče prilagodi glede na dane okoliščine, tako da se znesek 1131 PPČ prizna le, če potnik s kakršnim koli pravno dopustnim sredstvom dokaže, da vrednost osebnih predmetov in stvari, ki jih je imel v oddani prtljagi, ter teh, ki jih je moral kupiti, da bi nadomestil izgubljene, dosega ta največji znesek, oziroma – če to ni dokazano – ali lahko sodišče za oceno nepremoženjske škode, ki je potniku nastala zaradi nevšečnosti, povezanih z izgubo njegove prtljage, upošteva tudi druge dejavnike, kot so na primer teža kovčka v kilogramih ali to, ali je do izgube prtljage prišlo pri letu tja ali letu nazaj?

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [navedbe v zvezi s postopkom in obdelavo osebnih podatkov]

V Barceloni, 11. januarja 2019.

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [navedbe v zvezi z obdelavo osebnih podatkov]

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [poprava napak pri vročitvi sklepa]

DELOVNI DOKUMENT